

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

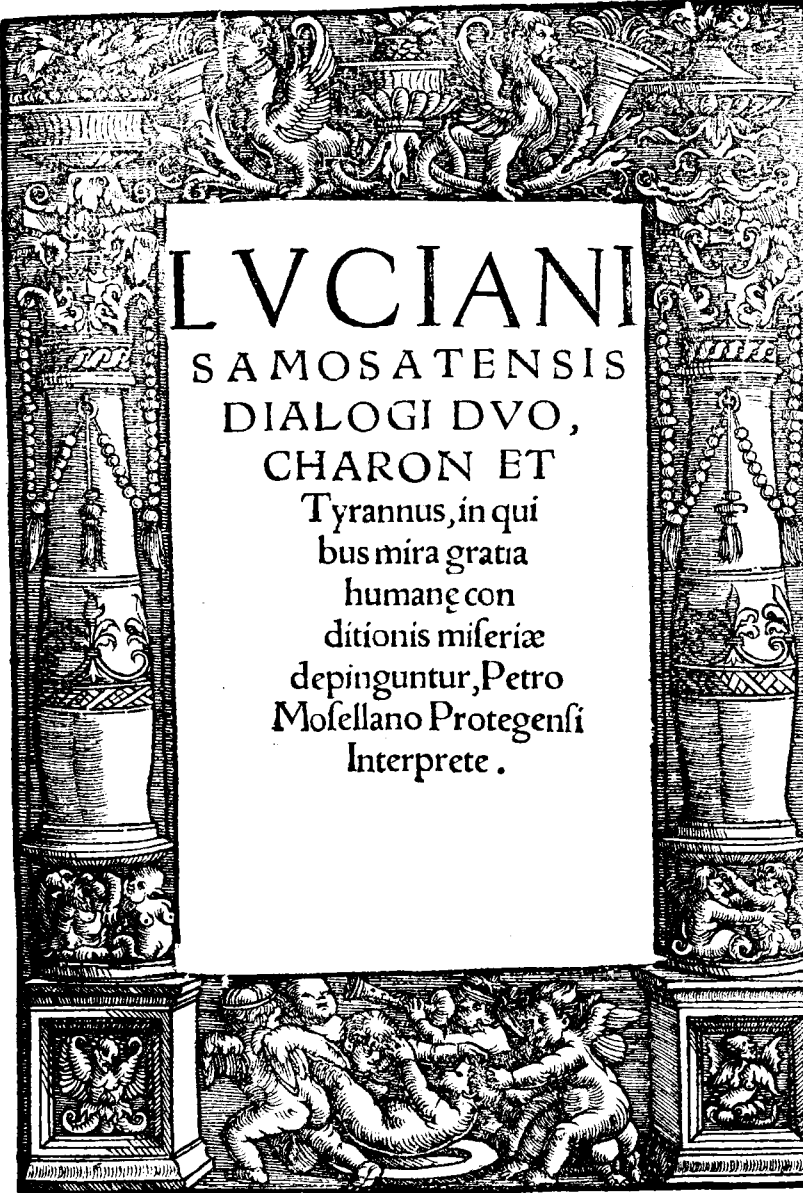
Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Hagenoæ ex Academia Anshelmiana Mense
Octobri Anno M. D. XVIII.

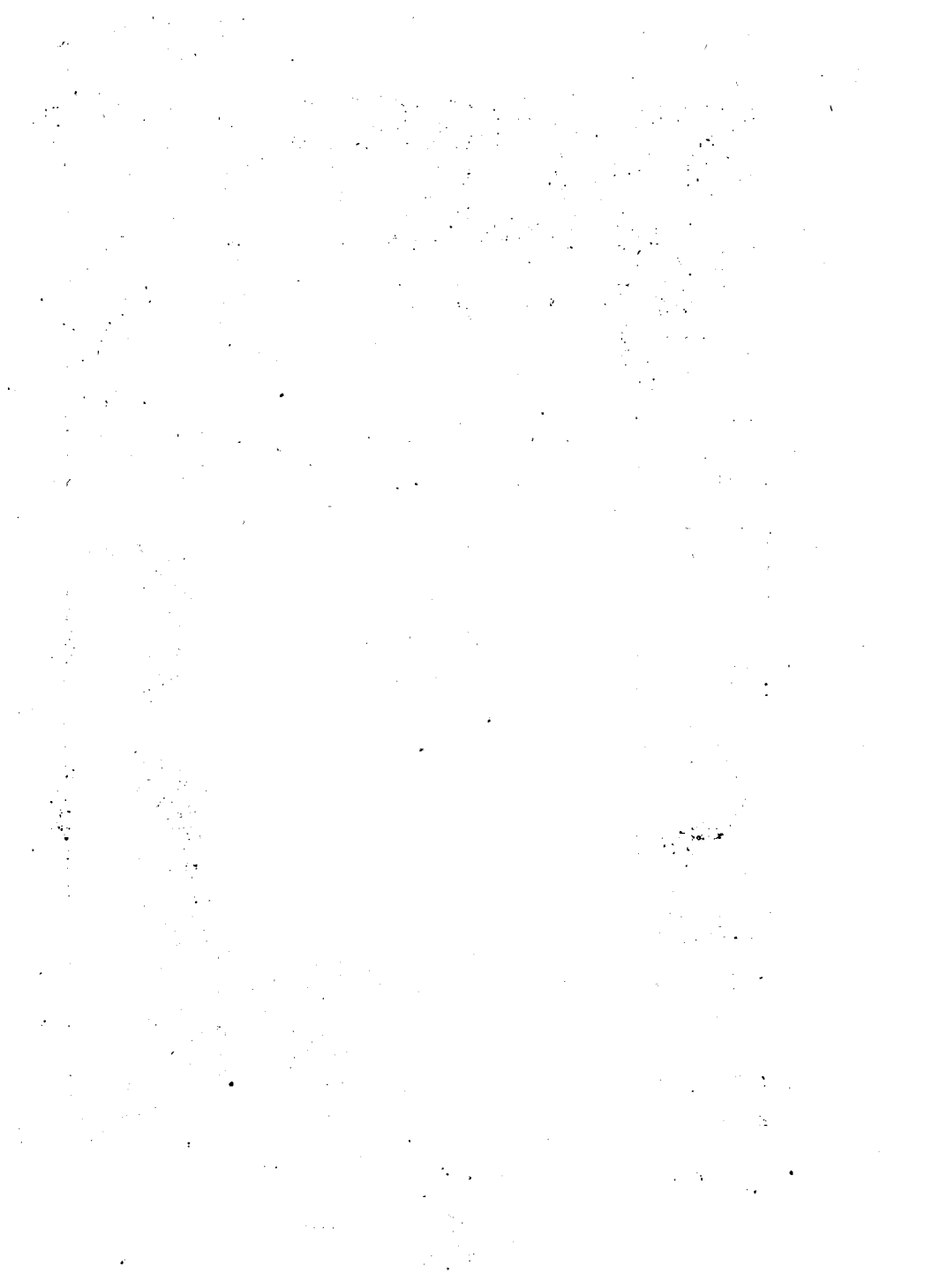
BIBLIOTHECA
MARES

LVCIANI

SAMOSATENSIS
DIALOGI DVO,
CHARON ET

Tyrannus, in qui
bus mira gratia
humane con-
ditionis miseriæ
depinguntur, Petro
Mosellano Protegenſi
Interprete .

ILLVSTRISSIMO FRIDERICO
SAXONVM DVCI, MARCHIO
nicꝰ Mysiæ, & prouinciæ Tyringiæ Præsidi,
principis Georgii Opt. patris Opt. filio,
Petrus Mosellanus S.

IN OMNI RERVM GENERE, FRIDERICE
Princeps inclyte, nuda ueritatis imago, nescio quē
præ se fert horrorem, a quo humane mentis oculi ma
gno suo malo non raro refugere ac resilire solent. Nā
ut medicus, si absynthii amaritudinem egroto delicato
nudam exhibuerit, frustra laborat, & surdo, qđ aiunt,
fabulam narrat, uerum molle circumlitam, aut saccaro
respersam, aut dulciori saltem nomine temperatam,
priusqꝰ plane sentiat, intrudit, & officiosa fraude, la
borantem bonæ uoletudini restituit. Ita in re literaria
citius persuadent, nō qui recte uiuendi rationem, que
uera est philosophia, proponunt nudam, sed qui eam
offerunt uerborum uenustate ornatam, iocis amoenis
& salib. festiuis conditam, fabularum inuolucris conte
ctam. Hæc nimirum est illa *χάρις* quæ, sicuti lyricorū
princeps canit, ἅπαντα τεύχει τὰ μέλιχα, θοαρῖσ' ἐπιφέρει
& πικρὰν, cuius beneficio uel falsa pro ueris sese morta
libus nonnunqꝰ insinuent. Id qđ prudenter intellexit
ille ingeniorum fons Homerus, qui priscæ sapientiæ
decreta arcanis fabularum tectoriis tam mirabili ratio
ne inuoluit, ut ex eius poesi, quemadmodū testat Plu
tarchus, omnes omnium ueterum philosophorum se

etæ ceu stirpe sint propagatæ. Quam diuinam diuinâ
Homeri uirtutem, ut plæraſq; omneis Vergilius no
ſter foeliciffime expreſſit. Nec aliud ſpectauit Plato in
ter philoſophos iure optimo deus appellatus, qui Ho
mericæ eloquētīæ maiestatem uerborumq; flores, cū
philophica ſeueritate ſic temperauit, ut ſi mihi deſ
optio, huius philoſophi diſputationes quantumuis ſe
rias animi cauſa malim tractare, q̃ uel Plauti comedias
ſpectare. Quid qd & ipſe CHRISTVS (ſi fas eſt hūc
cum ethnicis recensere) non alio reſpexit. Eteḿ cum
nouam philoſophiam & delicatis aurib. parum ſuaue
docturus eſſet, non apertis & nudis p̃ceptis remeſt
aggreſſus, ſed quemadmodum iam multo ante in pſal
mis promiſerat, ἀκρησείας καὶ παβολαΐς hominum du
ra pectora premollire tentauit. Atq; adeo hac arte p
fecit, ut paucis annis partim per ſe, partim per ſuos le
gatos uniuerſum orbem in ſuas p̃traheret leges. Vſq;
adeo parum cōuenire uideḗ, iuxta Perſium Auriculas
tæneras mordaci radere uero. Iam ſi quis eſt ex eo ge
nere ſcriptorum, quos ob uariarum rerum tractationē
eruditi uocāt mixtos, qui, quoniam miſceat utile dolci,
Flacci ſententiā, Om̃e ferat punctū, iſ meo qdē iudicio
Lucianus erit. Cuius dialogos urbano lepore gratos,
& eruditis facetiis falſos mirum q̃ docti amplectunt̃
om̃es, & in ſummis habent delitiis. Porro ne latina līn
gua tantarum uoluptatum eſſet expers à complurib;
iam eſt elaboratum. Inter quos ſummum tenet locum
ERASMVS ROTERODamus, ut qui iā plurīa ei⁹
authoris monimēta latinitate foeliciffime donarit. Nō

nullis manus admolitus est, neq; id infelicititer, Tho-
 mas Morus, inter Britannos nec ingenii parui, nec elo-
 quētiæ vulgaris. Conati sunt & alii non nihil, sed ut nō
 eodem seculo, ita nec pari foelicitate. Superfunt adhuc
 multa latinis aurib. hæcenus inaudita. Quorum nos
 aliqua tentauimus. Quo id genio, quō ue successu dia-
 logis his duobus in hoc potissimum editis consilium
 est experiri. Idq; foelicissimi nominis tui auspiciis, prin-
 ceps Sereniss. Nam cum parentis tui, optimi principis
 munificētia in hoc uestro celeberrimo gymnasio utri-
 usq; literaturæ studiis propagādis operam infumam,
 si quid ingenii huius ager produxerit, hoc totū uobis
 debet, estq; tuæ celsitudini cū maximo patre cōmune.
 Presertim cū tu etiānum admodū adulescēs, imo foeli-
 cissimæ indolis puer sub Gotfrido Syboto domestico
 p̄ceptore utriusq; lingue studia cupidissime secteris.
 Quē equidē Friderico, hoc esse credo, qđ iā olim fuit
 Alexādro illi Magno Aristoteles, qđq; Achilli Phoe-
 nix Homeric. Sigdē cordatissim⁹ pater intelligēs iuxta
 Platonē, nulli rei maiore curā, q̄ liberis recte instituen-
 dis, adhibendā hunc tibi delegit, & *πολλὰς δαίμονας ἐμύσσει*
τὰ δ' πάντα. Μουσίων τε γὰρ τῆς ἐμύσσει περὶ τῆς αἰσθητικῆς τε ἔργων. Is du-
 bio p̄cul pro sua tū eruditione, tū summa in te fide ni-
 hil non p̄stabit. Tu modo uide, ut uere principē agas,
 hoc est, literas et uirtutes isto fastigio dignas amplecta-
 ris. Ne, q̄ iam in patre principe optimo miramur, in te
 eius nato frustra expectemus. Bene uale principū foeli-
 ciss. Lipsiæ Nonis Martiis. Anno M. D. XVIII.

LVCIANI DIALOGVS, CHARON

siue Contemplantēs, Petro Mosellano

Protegenti interprete.

MERCVRIVS. CHARON.

Quid rides o Charon? aut cur deserto nauigio in
hanc lucem ascendisti, non admodum assuetus
superum rebus interesse? CHAR. Cupido
me cepit o Mercuri uidendi, & quæ nam in uita gerā
tur negocia, & quibus studiis homines teneant. Tum
etiam quibus bonis exuti plorent omnes, ubi ad nos de
scēderint. Neq; em̄ ex ipsis quisq; citra lachrymas tra
iecit. Quare exemplo illius Thessali adulescentis, com
meatu à Dite impetrato, ut unum saltem diem à naue
abesse liceret, in lucem ascendi. Ac mihi uideor, in ipso
plane tempore in te incidisse. Nam peregrinus cū sim,
satis scio, te non grauari, quin obambulando me ducas,
singulaq; demonstrēs, ut qui uniuersa iam habeas cō
perta. MER. Non est ocium o portitor. Nam ab eo iā
nunc, negocium q̄ddam, qd ad mortalium statum p̄ti
net, ab Ioue summo datum expediturus. Ille aut̄ ad ira
cundiam propensior est, ut plane uerear, ne cunctantē
me uel totum uestre fortis esse permittat, caligini uide
licet addictum, uel quemadmodum nuper Vulcanū,
ita & me correpto pede ē summo deiiciat cælo. Nimi
rum, quo & ipse pocillatoris munere fungens, claudi
cando risus moueam. CHA. Despicies ergo me teme
re & indecore in terra oberrantem, p̄sertim amicus &
nauigationis socius. tum & nostræ rei publicę ex parte

legatus: Atqui conueniret o Maiaæ proles illorum te
etiã num meminisse, qđ te uel sentinam exhaurire,
uel remum agitare ne unq̃ quidem iusserim. Quin tu
interim, quanq̃ adeo robustus es humeris, in nauigiũ
dorso porrectus stertis, aut, si quam forte ex Vmbris
loquacem offenderis, cum hac inter nauigandum ppe
tuo confabularis. Ego uero q̃ tumuis senex remigium
agens duplex, solus remigo. At te per patrem obsecro
o charissime Mercuriole, ne me deseras, sed ut nouo
aliq̃ conspecto, redeam, indica quæ nam in uita gerũt.
Quod si tu me neglexeris, nihil plane ab ipsis cecis dif
ferre uidebor. Vt em̃ illi lubrico gressu per caliginem
titubant, ita rursus ego ad lucẽ tibi hallucinabor. Quũ
tu hanc mihi das gratiam o Cylleme perpetuo memo
ri futuro. MER. Hæc profecto res uerberum mihi cau
sa existet, adeo, ut iam hinc cõmonstratiõis huius mer
cedem non sine tuberibus nobis fore prospiciam, obse
quendum tamen. Quid em̃ facias ubi amicorum quis
piam impellat: Principio ergo, ut omnia singulatim et
examussim conspicias, frustra laboras oportitor. Nã
hoc multorum annorũ fuerit negotium, deinde & ip̃i
mihi uerendum, ne interim tanq̃ transfugam Iupiter
me abdicet. Tibi uero q̃ minus mortis munia pagare
posses, fuerit impedimẽto. Necq̃ nõ Ditis imperio de
traxerit, cum uidelicet lōgo adeo tempore umbras ad
ueheres nullas. Postremo & Aeacus qui portorio col
ligendo profectus est, stomachabit, ut qui tanto tpe
ne obulum quidem lucrificerit, Verum qua uia ipsa

rerum capita uidere possis, iam cōsiliū nobis erit cap-
tandum. CHA. Ipse o Mercuri, qđ optimum factō
fuerit, uideris. Ego uero peregrinus cum sim in terra,
quid rerum hic agat, nescio. MER. Breuiter o Charō
editiore aliq loco opus erit, ut inde cūcta queas pspice-
ce. Cæterum si in cælū subuolare tibi foret facultas, nō
laboraremus. Cum aut te, cui semper cum mortuorū
simulachris commercium fuit, louis regiam calcare mi-
nimeliceat, iam tempus fuerit, excelsū aliquem mon-
tem disquirere. CHA. Nosti o Mercuri, quæ ad uos
inter nauigandum dicere consueuerim. Siquidem ubi
& procellosus uentorum flatus obliquo uelo incubue-
rit, ut in sublimē tollant fluctus. Ibi uos, quæ est uestra
imperitia, iubetis uel uehū trahere, uel pedem pauli-
isper accommodare, uel etiam ipius uenti cursū secta-
ri. At ego quietem uos agere iubeo, ipsum enim me,
qđ optimum sit, non ignorare. Quin ergo & tu idem
imitaris, & p̄sentia quum sis gubernator, quæ tibi con-
uenire uisa fuerint facito. Ego uero, ut est uectōrū con-
ditio, tacitus sedebo, per omnia tibi iubenti obsecūdās
MER. Recte admones o Charon, ipse em̄ quid factō
opus sit, sciero ac speculam nobis idoneam inuenēro.
Num ergo Caucasus idoneus, aut hoc altior Parnass⁹
aut utroq; eminentior Olympus ille? Atqui in Olym-
pum mihi intuenti non contemnendū cuiusdam cōsiliū
in mentem uenit. Verum ad hāc rem tuo & labore &
obsequio pariter erit opus. CHA. Tuum ergo fuerit
imperare o Mercuri, equidem pro mea uirili in oībus

parere conabor. MER. Homerus poeta dicit Aloei
 filios, cū & ipsi duo essent, ad hæc pueri, statuisse olim
 una cū radicib⁹ Ossam euulsum Olympo superimpo
 nere. Deinde & huic Pelion, q̄ arbitrarent hoc pacto
 sufficientem se gradum & ascensum in cœlum habitu
 ros. Verum hi adulescētuli, cum impii essent, audacie
 suæ poenas dederūt. Nos aut̄ qui hæc in deorum iniu
 riam minime molimur, cur non & ipsi eadem uia ædi
 ficamus montem monti adglomerando? q̄ uidelicet
 exactiorem & commodiorem habeamus prospectū.
 CHA. Et duob⁹ nobis o Mercuri uires suffecerint ad
 loco mouendum uel Pelion, uel etiā Ossam? MER.
 Quid ni o Charon? an tu nos abiectiores, magisq̄ im
 becillos infantulis illis iudicas? maxime quum simus
 dii? CHA. Nequaquā, sed res ipsa incredibilem quādā
 magnifici operis ostentationē continere uidet̄. MER.
 Non iniuria, rusticus em̄ es, & in elegantiā poetica mi
 nime uersatus. At egregius Homerus duobus statim
 uersibus accessum nobis parauit in cœlum, adeo facile
 congestis montibus. Porro demiror hæc tibi prodigi
 osa uideri, quum tamen Atlanta non ignores, qui uel
 solus cœlum ipsum fert uniuerfos nos sustinēs. Sed &
 de fratre meo Hercule forte audisti, quomodo ipsi illi
 Atlanti in officium successerit, ipsēq̄ se oneri tantisq̄,
 dum ille interquiesceret, supposuerit? CHA. Audio
 sane huiusmodi. An aut̄ uera sint, tu & poetę uideritis.
 MER. Verissima o Charon. Alioqui qua gratia uiri
 illi sapientes ementirent̄? Itaq̄ qd̄ foelix faustumq̄ sit,

primum Ossam eruam⁹, quemadmodū carmen p̄scri-
bit, & ipse architectus Homerus. At super Ossam
Pelion arboribus densum. Vides q̄ citra negociū
pariter & q̄ poetice effecerim⁹. Age hac mole con-
scensa dispiciam, num aut hæc faciant satis, aut plura su-
perstruere oporteat. Pape quid hoc? Herem⁹ adhuc
in ipsa coeli radice. Etenim ab oriente sole uix Ionia &
Lydia conspiciunt. Ab occidente uero non ampli⁹ Ita-
lia ac Sicilia Porro a septentrione ea solum, quæ Istro
adiacent, apparent. Illinc aut Creta, neq; hæc admodū
aperte. Quare sicuti uidet & Oetam trāspōnere opor-
tet. Postremo om̄ibus superimponendus Parnassus.
CHA. Sic faciam⁹. At hoc solum uide ne plus æquo at-
tenuando, opus ipsum tenuius, fragiliusq; reddamus,
ita ut tandem una cum ipsa mole deturbati, Homericā
illam ædificandi rationem nimis amaram experiamur.
nimirum caluariis ex casu p̄factis. MER. Bono anio-
es o Charon, res omnis in uado erit. Tu Oetam trāspo-
ne, aduolutes & Parnassus. En iterum cōscendā. Bene
habet, cuncta iā conspicio, & tu nunc ascende. CHA.
Manum mihi porrige o Mercuri, neq; em̄ paruam ac
humilem molem me facis ascendere. MER. Si singula
contueri gestis o Charon, discrimini te cōmittas, opor-
tet. Non enim ita comparatum est, ut simul & extra pe-
riculum sis cōstitutus, & tñ, quæ cupis, liceat spectare.
Postremo hac mea dextra nitere, ac pedetētim scandē-
do, ne in lubrico pedem figas, caue. Nūc omni ex par-
te res bene se habet, quum & tu superaris. Iam uero,

quoniam bicipiti uertice prominet hic Parnassus, uterque
altero occupato confidamus. Tu autem nunc oculis in or-
bem mihi ductis, intuere uniuersa. CHA. Terram ui-
deo amplam ac paludem quandam ingentem, quam undique
terram circumfluit. Tum montes ac fluuios & Cocyto
& Phlegethonte ampliores. Ad haec homines admodum
exiles, pariter & horum nidulos quosdam. MER. Urbes
illae sunt, quae tu nidos arbitraris. CHA. Vides quod nihil
nobis tanto labore sit effectum? Quin frustra sede mo-
uimus Parnassum una cum Castalia, tum Oetam, ceterosque
monteis omneis. MER. Quid ita? CHA. Equidem
est sublimi exacte despicio nihil. Desyderium autem erat non
urbes solum neque montes ipsos tanquam in tabula depictos
intueri, uerum & homines ipsos, tum quae faciant, quaeque
loquantur exaudire, haud secus ac prius cum tu obuius
mihi factus ridentem conspiceres, ac quod nam riderem
percunctareris. Nam cum ridiculum quiddam audire
mirum in modum delectabar. MER. Quod nam hoc erat?
CHA. Cum quidam ab amicorum quoniam ad coenam, opi-
nor, uocatus esset, in posterum inquit, diem ueniam ma-
xime. Atque interim, dum haec diceret, tegula quaedam
nescio quod deturbante, a tecto in caput huic irruens, ipsum
necauit. Risi ergo hominem, ut quod promissa minime praes-
taret. Sed & nunc quod magis audiam, magisque uideam, de-
scendendum mihi cenleo. MER. Quietus es. Nam &
huic malo remedium inuenero. Atque incantatione quidam ab
Homero accepta uidendi aciem acutissimam tibi uel bre-
ui reddidero. Ac posteaque carmina ipsa pronunciaro;

memor sis non amplius hallucinari, uerum aperte cuncta contueri. CHA. Dic solum. MER.

Dimoui nubem, uisum quæ texerat ante

Vt tandem agnoscas qui sint homines ue deī ue
CHA. Quid est? MER. An non iā uides? CHA. Ma

xime, cæcus sane Lynceus ille si mecum componatur.

Itaq; deinceps hoc primum me uelim doceas, mihiq;

punctanti respondeas. Sed heus tu, uin & ipsum me

Homericiis uersib; tecum agere, q̄ uidelicet intelligas,

neq; ip̄m me ab Homeri elegantia abhorrere? MER.

Vnde tu quæso illius aliquid scire posses, nauta cū sis,

& cum remis rem habeas? CHA. Vides, opprobria

sunt hæc in artem. At ego, cum illum uita iam functum

traicerem multa ex ordine canentem audiui, q̄rū non

nulla adhuc in memoria hærent. Porro tempestas nō

mediocris tum nobis incubuit. Etenim posteaq; cantile

nam quandam nauigantibus non admodū prosperam

neq; salutarem fuisset auspicatus, carminum uī impulsus

Neptunus & nubes conuocauit, atq; tridente ne-

lut unco q̄dam hamo iniecto cum fluctuū, pcellas exci-

tauit, tum aliis mltis turbis uniuersum miscebat mare,

adeo, ut parum abfuerit, quin tempestas, quæ una tum

densa caligine imminebat, nauē nobis subuertisset. Tū

ergo & ille nauseabundus bonam carminum partem

Scyllæ & Charybdi euomuit. Sed & Cyclopi. MER.

Nō ergo difficile fuit ex tanto uomitu paucula aliqua

referuare. CHA. At dic mihi Crass; & ille quis est uir

magnus conspicuusq;, uertice sublimi, atq; humeris la-

tissimus amplis. MER. Milo Crotoniata hic est athleta
applaudunt aut ei græci qđ taurum sublatū solus per
medium ferat stadium. CHA. At quanto iustiori cau
sa o Mercuri ipsum me laudibus ueherent, qui paulo
post ipsum tibi Milonem quantus est, correptū in na
niculam imponam. Nempe ubi a morte inuictissimo
aduersario lucta supatus, ad nos uenerit. Quando nec
ipse plane intelliget qua cruris implicandi ratioe sit de
iectus. Tum pfecto nobis plorabit, recordatus & ha
rum coronarū, & huius applausus. Nunc aut quia, pro
pterea qđ taurum gestarit, est admirationi, grandia sa
pit, ac mirifice sibi placet. Quid ergo de ipso arbitrabi
mur? Num qđ mortem etiam aliqñ sibi imminere spe
ret? MER. Quid? ille mortis recordaret in tāto flore?
CHA. Missum hūc face o Mercuri risum nobis haud
ita multo post exhibiturū, qñ uidelicet nobiscū nauig
ans ne culicem qđam amplius, nedū taurū ferre pote
rit. Sed illud tu mihi dicas uelim quis alius ille uir gra
uis ac seueritate quadā uerendus. Nec tñ græcus, qñ
ex peregrino habitu conici pōt? MER. Cyrus o Cha
ron Cambyxis filius, qui imperiū qđ olim Medi obti
nebant, ad Persas transtulit. Atqđ idem Assyrios nup
deuicit, & Babylonem expugnauit, Ad hoc exercitum
in Lydiam traducere iam parat, hoc iam in animo de
stinans, ut Croeso superato impium habeat in omneis.
CHA. At Croesus ubi tandem ille? MER. Illorū
oculos deflece in magnam illam arcem, quæ triplici
muro est septa, Sardis ille. An non Croesum ipsum ui.

des in aureo sedentem folio ac cum Solone illo Atheniense differentem? uis auscultemus qua de re uerba faciāt. CHA. Volo o Mercuri. CROE. O hospes Atheniensis quia iam diuitias nostras uidisti, thesauros scilicet, & quātum nobis auri sit rudis, tum & aliam supellectilem preciosam, dic mihi quem nam omnium hominum felicissimum arbitraris? CHAR. Quid tandem dicet Solō? MER. Ocio so es animo. Nihil o Charon uel ingenerosum, uel contemnendū. SOL. Felices quidē admodū pauci. Verum ex his quos ego noui Cleobirū & Bythonem sacerdotis filios arbitror felicissimos extitisse. CHA. Argiuae sacerdotis hic dicit qui nup̄ postq̄ matrem uehiculo insidentē ad sacrariū usq̄, ipsi iugum subeuntes, adduxissent, è uiuis statim exceßerunt? CROE. Esto, habeant illi felicitatis primas. At quis tenebit secundas? SOL. Tellus Athenensis, qui p̄terq̄ q̄d bene uixit, mortem etiam pro patria obire non recusauit. CROE. Ego uero o scelus nō tibi uideor foelix esse? SOL. Nondū o Croese statui, q̄ necdum ad uitę metam perueneris. Rectissimus. n. eius rei index ac certissimus mors ip̄a existit, & uita ad finem usq̄ foeliciter perducta. CHAR. Optime facis o Solon, q̄d nostri non es oblitus, qm̄ cymbā ip̄am his de rebus iudicare cēses. Sed qui nam illi, q̄s Croese emittit, aut quid humeris gestant? MER. Aureos Pythio lateres dicat oraculi eius mercedem, cuius beneficio paulo post peribit. Est em̄ uir ille plus æq̄ uatibus deditus, adeo ut omnino ex ipsis pendeat. CHA. Et il-

lud est aurum splendidum scilicet, qđq; subpallidū re-
fulget rubore, Nunc em̄ quum ante iam sepe de eo au-
dierim, ipsum primū uideo. MER. Hoc celebre illud
est nomen, cuius gratia tantopere pugnat. CHA. Atq;
non uideo quo nam p̄cio cōmendeť. Nisi hoc forte ad
rem pertinet qđ, qui ferunt, eo grauant. MER. Nō em̄
nosti, qđ huius gratia bella, quot insidiæ, qđ latrocinia,
qđ periuria, quot cædes, quot uincula, quancq; longin-
qua nauigatio, quot mercaturæ, qđ seruitutes. CHA.
Propter hoc ne o Mercuri, qđ parum ipsi æri p̄stat.
Nā æs noui, ut qui a singulis uectoribus, qđ & tu ip̄e
non ignoras, obulum cum delectū accip:ā. MER. Est
ita, ut dicis, o Charon. Verum æs, quia magna est eius
copia, non est in p̄cio. Aurum uero & huius qđ parū
hi qui terræ uenas scrutantur, ex immenso profundo
effodiunt. Attñ ex terra prouenit, quemadmodum &
plumbū & reliqua metalla. CHA. Insignem quandam
hoiū stultitiam narras, qđ tāto amore p̄sequunt rem-
tum pallidam, tum etiā grauem. MER. At Solon ille,
aurū minime mirari uidet, ut & plane uides. Nam cū
Crcesum ipsum, tum uero maxime hois barbari iactan-
tiam deridet, adeo ut uideat etiam mihi hac ipsa de re
Crcesum uelle percunctari. Quamobrē auscultemus.
SOL. Dic mihi o Crcese putas ne laterū horum indi-
gere Appollinem? CROE. Per Iouē, Nullum em̄ ip̄i
est donarium Delphis suspensum tam magnificum.
SOL. Arbitraris ergo te deum beatū reddere, si inter
alia multa tuo beneficio & aureos lateres possideat?

CROE. Quid nī? SOL. Magnam mihi paupertatē
in cœlo narras o Croese, si deos cum forte desyderent
aurum ex Lydia aduehere oportebit. CROE. Vbi. n.
alibi auri proueniret tm̄ quantū apud nos? SOL. Rur
sus illud mihi dicito, ferrum in Lydia nascit? CROE.
Nō temere. SOL. Potioris ergo rei idigi estis. CROE.
Qui nam ferrum p̄stātius auro? SOL. Si citra stoma
chū respōdere uelis, facile quidē intellexeris. CROE.
Interroga tu modo o Solon. SOL. Vtri p̄stantiores
an qui seruant ac defendunt, an qui seruant & defendū
tur. CROE. Qui seruant, p̄fecto. SOL. Quid ergo. Si
quemadmodum quidam narrant, futurū, Lydos Cy
rus adort⁹ fuerit, aureos ne gladios militi tuo facies, an
ferro tum erat opus? CROE. Ferro sane ferro. SOL.
Et si huius copiam non apparaueris futurū ut egregiū
illud aurum captiuum ad Persas abeat. CROE. Bona
uerba o homo. SOL. Dii meliora uelint, q̄ ut hec hoc
modo fiāt. Verum tu hac uia uideris ferrum auro no
bilius fateri. CROE. Ferreos ergo lateres deo me cōse
crare iubes, aurum autē reuocare? SOL. Neq; ferro
ille indiguerit. Sed siue æs siue aurū dicaris, aliis sane fu
turam p̄dam ac possessionem suspenderis, & id q̄dem
aut Phocēlibus, aut Bceotiis, aut Delphis ipsis, aut etiā
predoni alicui tyranno, deus aut aurifices tuos plane
nihil morat. CROE. Semp tu q̄dem diuitias mihi inui
des & oppugnas. MER. Nō fert delicatus hic Lydus
o Charō uerberum & libertatem & ueritatē. Quin ei
peregrina quædam res & noua uidet hoiem obscuro

loco natum ac pauperē, ea quæ urgeant, intrepide dicere. Atqui haud ita multo post Solonis recordabit. Nimirū quando eū a Cyro captū, in constructum ro-
gum oportebit conscedere. Nam quæ cuiq; Parcarū fuso sint decreta ipsam Clotho nuper legentem audiui. In quibus & hæc erāt scripta. Croesum qdem a Cyro captiuū duci, ipsum aut Cyrum a Massagetide illa necari. Viden Scythicā illā foeminam, candido uehement equo? CHA. Per louem. MER. Tomyris ea est, quæ suā ipsius manū Cyri caput detruncatū in utrem cruore refertū intrudet. Sed & filium Cyri uides adulescentem? Cambyfes ille est. Is patre defuncto in imperium succedet. Ac ubi mille modis errarit & in Lydia & in Aethyopia, tandem insania correptus, occiso a se Api, migrabit e uita. CHA. O risum in exhaustū. Sed nū quis uel aspicere sustineat ipsos, adeo sibi præ cæteris placentes? aut etiam cui credibile uideri poterit, illum scilicet paulo post fore captiuū? Hunc autē caput in utre sanguine pleno habiturum? At qui nā is est o Mercuri cui pallam purpuream fibula nequit? quem corona adornat, cuiq; cocus piscis uentre dissecto annulum exhibet, in gente mari septa, regis se nomine iactat? MER. Belle o Charon, qd interim occin-
nis. Ceterum Polycratem Samiorū tyrannum uides, qui ipse se modis omnibus foelicē putat. Verū & hic tandem ab assistente famulo Mæandrio, Oroetæ satrapæ proditiō, in crucē suffigetur. Miser sane, q uel temporis momēto ex uniuerſa foelicitate exciderit. Nam

& hæc nup̃ ex Clotho audiui. CHA. Prædare o Clotho, ita & ipsos in crucem suffige, & eorū capita genere detrunca, quo se homines tandē agnoscant. Sed & tuo beneficio in sublime adeo ferant. Nimirum ut postea quanto altiori ruina tãto grauiori dolore decidant. Porro quod ad me attinet, quęcunq; horū nudum in nauigio agnouero, eum maxime ridebo. Qñ neq; purpuram, neq; regium capitis tegmen, deniq; neq; solium secum adferat aureū. MER. Et horū quidem fortuna sic se habebit. Sed & uastam quandam multitudinem uides, atq; ex hac alios nauiganteis, alios bella gerenteis, alios in foro litiganteis, alios terrā aratro proscindenteis, alios scenerāteis, postremo alios mendicanteis ? CHA. Turbam quandā uideo uariam ac pmiscuam, & uitam pturbationum plenam. At hæc ciuitates cōspicio apum examinibus similes, in quibus pprium quendā peculiarēq; singuli habēt aculeum quo sibi uicinos pungunt. Quinā aut̃ ex ip̃is uelut Crabrones, aguntq; feruntq; imbecilliorē, ac uiribus inferiorē. At agmē illud, qđ ex im̃ p̃uip̃s ip̃os circūuolitat, qui nam sunt ? MER. Spes o Charon & metus & amētia, tum uoluptas, auaritia, ira, odiū, atq; id genus alia. Ex his aut̃, ignorantia infimæ turbæ est permessa. Atq; in eadē cū ip̃is repub. degit ira, odium æmulatio. Tum & impitia, hesitantia, auaritia. Porro metus & spes ip̃os supuolitantes. Ille quidem horrorem incutit, aliquando uero tantū trepidare facit. Hæ aut̃ supra caput in altū uergentes, ubi quispiā appræ-

hendere conet, in sublimē uolantes, aufugiūt, illis inhi
antibus relictis. Quod ip̄um & Tantalum apud infe
ros ab aqua pati uides. Quod si aciem intenderis, con
spicies in alto & parcas ipsas ex penso singulis adnere
tenuia q̄dam fila, quibus uniuersum mortaliū genus
subnixū dependet, uideri quasi q̄dam araneorū ne
xus ab ip̄is fusis in singulos demissos: CHA. Equidē.
filū ut plurimū, admodū tenue ac fragile cuiq̄ ē subli
mi innexū uideo, hoc q̄dem illi, illud ꝑo alii. MERC.
Recte uides o portitor. Nā ab ip̄o fato imminet interi
tus, illi ab hoc, huic aut̄ ab alio. Atq̄ hūc hæredem fo
re eius, cuiuscūq̄ filū fragilius fuerit. Rursus autē illū
huius. Tale em̄ q̄ddam cōnexio illa portendit. Vides
ergo cūctos a tenui filo su. pen. sos. Atq̄ hic q̄dem ex
ipsis in altū subtractus, sublimis est. Verū paulo post,
ubi pōderi tāto sustinendo nō amplius par fuerit, filo
dirupto decidēs, ingentē excitabit strepitū. Alius aut̄,
q̄ paululū tantū a terra fuerit subduct⁹, tāetsi cadat, ci
tra tñ strepitū iacebit, adeo ut ruinā uix ipsi exaudiant
uicini. CHA. Nimis q̄p̄ ridicula sunt hæc o Mercuri.
MER. Atqui ne uerbis q̄dem ullis pro dignitate con
seq̄ possis q̄ sint ridicula, maxie ardua ip̄orū studia, &
q̄d nonnūq̄, interea dū multa spe alunt, intereunt, ab
optima scilicet morte arrepti. Cui⁹ ni ntii & ministri,
ut cernis admodū sunt multi, puta febres, tū feruidæ,
tū frigidæ (latinis ueterib⁹ quercera dictę) tabes, pul
monieq̄, tum gladii latrocinia, aconita. Iudices q̄q̄ ac
Tyranni. Et horū nihil omnino mētem eorum subit,
tantisper sane, dum conat⁹ eorū foeliciter ꝑcesserint.

At si quādo sua se spe falsos senferint, tū illud ohe frequens in ore pariter & eheu eheu & hei mihi hei mihi. Quod si iam inde ab initio secū perpēderent mortales se esse, ac postea q̄ paululum hoc temporis in uita fuerint peregrinati, hinc relictis reb⁹ terrenis omibus uelut ē somno migraturos, pfecto & prudentius circūspecti uisq; uitam ducerent, & cum emoriēdum esset, minus angerent. Nunc aut, quia præsenti rerū statu uisuros se perpetuo sperant, cū minister aut uocarit, aut abducere fuerit conatus, irretitos uel febre uel tabe, stomachantē, & ducenti renitunt. Propterea sane quod abstrahendos se ē bonis p̄sentibus ne expectarint quidem. Sed em̄ quid non faceret ille, qui domum magno studio edificando oparios urget, si prospexerit eam quidem finem habituram, ipm autē se cum iandudum fastigium imposuerit, decessurū. Domo ita relictā heredi, ut is fruatur. Ipse aut miser, ne semel quidem in ea cenet. Iam qui stirpe uirili auctus, conuiuio excipit amicos, patris nomen, nempe suum, puero imponit? si præscreit puerum septem annos natum, emoriturum? nunquid ob prolem tibi uideret gaudio ferri tam immodico? Verum in causa est quod in eū q̄dem intuet, cui in filio res p̄spere cadunt, cui patrem esse cōtingit, uel athlete uel eius qui uicerit olympia. Vicinum aut, qui natum cremādum effert, nō inspicit, nec nouit quo funiculo, q̄q; tenui sibi sit suspensus. Quin & eorū qui de finibus digladiantur, quanta sit turba uides, & q̄ multi coaceruent

pecunias, qui tamē, anteq̃ ip̃is frui liceat, ab imminē-
tibus quos dixi, tum nuntiis, tum ministris auocātur.

CHA. Video istęc om̃ia, & mecū ip̃e cogito, quidnā
sit eis in uita iucundū, aut quid tandē sit illud quo spo-
liati tantoq̃ stomachent̃. MER. Quin etiam si ip̃sorū
reges, quos uel omnium foelicissimos esse apparet,
introspeciat quispiā diligēter. Nimirū, præterq̃ quod
instabili & ancipiti fortunæ ludo iactant̃: inuenerit
eis inherere tristitia longe plura iucundis. Tot timori-
bus, tot turbis, tot odiis, tot insidiis, tot iris, tot adulati-
onibus, miseri illi inuoluunt̃. Prætermitto & luctus &
morbos, tum & affectus, qui ex æquo tū uulgo & his
dominant̃: Vsq̃ adeo ut non minoris fuerit & t̃pis
& negotii horum hic recensere mala, q̃ & priuatorū.

CHA. Tibi ergo o Mercuri dicere uolo, cuinā mor-
tales adsimiles, mihi uideant̃, atq̃ horum uita om̃is.
Vidisti aliquñ bullas illas in aqua, torrente aliquo cū
strepitu scaturiente, existentes? Tumores illos infla-
tos dico, quibus cogit spuma. Earum sane q̃dam sunt
paruæ & exiles, quę iam statim dissolutæ euanescent.
Aliæ ỹo diutius durant, atq̃ aliis ad se coactis uehe-
menter inflantur, ac in maximū surgūt tumorē. Tan-
dem & hæ dissoluuntur, omnino pereūtq̃. Neq̃ em̃
secus fieri poterit. Hæc tibi hominū uita. Singuli statu
tumescent, ita ut alii sint maiores, alii aut̃ minores. Po-
stremo alii quidem momentaneam moxq̃ deficientē
tem sentiant inflationem, alii uero prius deficient q̃
omnino constituent̃. At om̃es destrui & euanescere

neceſſe eſt. MER. Nihil tu quidem inſoelicius, hoīm
naturā, ſimilitudine expōſiſti, q̄ uel ipſe Homerus, qui
uniuerſum mortaliū genus arborū foliis comparat.
CHA. At cū tam fragilis ſit eorum cōditiō, uides tñ,
ut inuicem auide cōtendant pro imperiis, pro honori
bus, poſſeſſionibusq̄ certādo. Cum tñ ipſos, uniuer
ſis his poſt ſe relictis, unico tantū obulo onuſtos ad
nos uenire oporteat. Vis igit̃, qm̃ in edito cōſiſtimus
loco, q̄ poſſū magna uoce acclamando, eos adhorter
Primū qdem, ut a conatibus & ſtultis & uanis abſtine
ant. Deinde, ut mortē ſemper præ oculis habētes, hūc
uitæ curſum tranſigant. In hanc ſententiā uerba p̄cla
mans. O ſtulti quid tanto ſtudio in his rebus molim̃
ni? Deſiſtite a laboribus, neq̄ em̃ p̄petuo uiuetis. Ni
hil ex his, quæ hic præclara habent̃, perpetuum eſt.
Nec aliqd iſtorū, quū moriēdum eſt, ſecum auferre
quiſq̄ poterit. Quin neceſſe eſt, hoīem qdem (quiſq̄
is tandem fuerit) nudum abire. Domū aut atq̄ agrū
& aurum in aliorū tranſire manus, ſemp̄q̄ dominum
mutare. Hæc atq̄ eiufmodi alia, ſi unde exaudiri poſ
ſint, ipſis indamarē, an non putas uitæ eorū magnę fo
re utilitati. Ita, ut etiam prudentiores longe inde fieri
queant. MER. O beate neſcis q̄ fortiter eos, tū igno
rantia, tum error occupauerit: adeo ut eorū aures ne
terebro qdem amplius ap̄ire queas. Tanta obturarūt
cæra, haud aliter, ac ſotiorū aures & Vlyſſes ueritus,
ne Sirenū cātus exaudirēt. At qnam audire poterint;
etiā ſi uocē in tantū intendas, ut rūparis? Nempe qd
apud uos obliuiōis fons pōt, idē hic p̄ſtat ignorātia.

Quantū sunt in eis & pauci qdam, qui, qm̄ cæra in au-
res non accipiūt, ad ueritatē ipsam declināt, atq; in ip̄is
rebus cernētes acutū, q̄les sint agnoscāt. CHA. Vel il-
lis ergo solis acclamarē. MER. Supuacaneū fuerit, ea-
quæ sciunt, ad eos dicere. Vides quō a uulgi turba se
moti, rideant, q̄ alii factitarint. Tū neutiq; cōuenit ip̄is
cum uulgo, adeo, ut iā nūc appeat, ipsos fugā e uita ad
nos adornare. Verū oībus odiosi sunt, eo q̄ istarū im-
peritiā redarguāt. CHA. Belle o generosi uos, tametsi
o Mercuri, admodum sunt pauci. MER. Vel hos esse
fuerit satis. Sed nūc descendamus. CHA. Vnū adhuc
discere desideriiū est, qđ ubi docueris, p̄fectā sane do-
ctrinā dederis. Nā cōtueri gestio, in q̄ cadauera repo-
nant, dū in terrā defodiūt. MER. Sepulchra, cōditoria
& monumēta hæc uocāt. Ceterū tumulos illos ante ur-
bes uides, tū colūnas, & pyramidas. Oīa illa mortuorū
sunt receptacula, cadauerūq; tentoria. CHA. qđ ergo
fata, illi coronāt, unguentoq; inungūt? alii p̄ tumulis
cōstructo rogo, ac fouea effossa sumptuosas illas exu-
rūt cenās, & uinū multumq; (quantū cōiecturis assequi
possum) in ipsas foueas infundūt? MER. Egdem igi-
noro o Portitor, qđ hæc ad eos, q̄ apud inferos agūt,
pertineāt. Verū illis p̄suasum est, umbras ab inferis re-
duces cenare qđem utcūq; liceat circū nidore uolitā-
do, bibere autē e foueis multum. CHA. Illos adhuc bi-
bere, uel esitare, q̄rū caluariæ sunt aridissime? Atqui
ridiculū est, me tibi hæc dicere. Qui qđ q̄tidie ipsos
deducas, probe nosti an ubi semel terrā subierint, de-
nuo uelut postliminio iure ad lupos remeare q̄ant.

Quin & ipse maxime ridicula paterer, tot negotiis occupat⁹, si eos traiciēdo non deducere solū, sed reducere oporteret, si quando uellent bibere. O stulti que est hæc amentia? Non scitis q̄ late distantibus finib⁹ uiuentium & mortuorum res sunt seruātæ, quoq; pacto se res habeant apud nos. Vbi

Mortuus est æque tumuli qui nescit honorem
Et qui sortitur spectandi funera laxi.

Atq; honor unus adest & regi Agamēnoni, & Irō
Thersitæ & similis Thetidos formosus Achilles

Vmbrae nam pariter siccae nudæq; pererrant
Aphodeli campos confracto uertice cunctæ.

MER. Pape q̄ mīta ex Homero hauris. Sed quia me
submonuisti, Achillis sepulchrum tibi uolo indicare.

Vides illud qd prope mare situm est, illic Troianum
est Sygeum. E regione autē conditus est Ajax in Rhe-

tæo. CHA. Non magnifica neq; insignia sunt monu-
menta. Verū celebriores urbes mihi cōmonstra, de

quibus infernae tam magnifica audimus, Ninum sci-
licet Sardanapali urbem. Babylonem, Mycenās q̄q;.

Tum & Cleonās simul & Ilium ip̄m, nam illinc oriun-
dos multos memini traicere, adeo ut totis iam decem

annis neq; nauē subduxerim⁹, neq; ea interim refri-
xerit. MER. Ninus qdem o Portitor iam est euersa

ita ut ne uestigium eius sit reliquum. Neq; ubi sita fu-
erit olim facile dixeris. Babylon autem tibi illa est tot

turribus bene munita, quæq; magno illo ambitu est
septa, haud ita multo post & ip̄a desiderāda, quemad-

modum nūc Ninus. At Mycænas & Cleonas me fa-
ne cōmonstrare pudet. Omnium uero maxie Iliū. Ali-
oquin, ubi descenderis, sat scio, præfotaris Homerū,
ppter ea qđ tam magnificis uersibus has nugas decan-
tare non erubuerit. Veruntamen & quondam extite-
runt foelices. Nūc autē mortuæ sunt & ip̄e. Vrbes em̄
o Portitor perinde a choies emoriuntur. Et qđ longe
mirabilius, solidi etiam fluuii, ita ut Inachi ipsius in Ar-
go ne monumnetū quidem reliquū appareat. CHA.
Vah quæ laudes Homere, quancq; superba nomina
Ingens Ilium ac

Mœnib. amplum. Tum

Structæ belle Cleonæ.

Sed interim dū fabulamur, qui nam illic dimicant, &
qua pro re se mutuo cedūt? MER. Arguios uides &
Lacedæmonios o Charon, atq; semimortuū impato-
rem Othryadem suo ipsius nomine trophæū inscri-
bentem. CHA. At pro eis est pugna? MER. Pro eo
ip̄o agro, in quo pugnant. CHA. O hoīm amentiam
qui haud sciunt se, etiā si nunc quisq; eorū totū Pelor-
pōnesum possideat, unius tñ uix pedis locū ab Aea-
co accepturus. Campum autē alias alii colent, scpe etiā
hoc trophæo per aratrū reuulso. MER. Hęc quidem
hoc modo se habebunt. At nos iā hinc descendamus,
ac montibus his in suas sedes repositis, regrediamur.
Ego quidem quo sum ire iussus, tu uero ad nauem.
Equidem post paulum ueniam & ipse tibi umbrarū
gregē mecū adducēs. CHA. Probe fecisti o Mercuri,

atq; in eorum albū adscriberis, a qbus beneficio me
affectū ppetuo agnoscam. Quandoqdem, tua ope in
hac pegrinatione plurimū sum adiut⁹. O qualia infœ
licium hoīm studia. Reges, lateres aurei, magnifica sa
crificia, prēlia, Charontis aut nulla habetur ratio.

FINIS

LUCIANI CATAPLVS SIVE TY

rannus, Petro Mosellano Protegenſi interprete.

CHARON. CLOTHO.

A Ge uero o Clotho, nauis quidem hæc iam
dudū nos expectat parata, & ad navigatio
nem cōmode admodū instructa ē. Sigdem
& sentinā exhausimus, & malū ereximus, tū & uelum
est passum, ac remi suo loco collocati oēs, ita ut, qd in
me est, obſtet plane nihil, quin anchora subtracta iam
hinc soluam⁹. Verū Mercurius, q iā diu adesse debu
isset, solus est in mora. Itaq; quū hodie iā ter traiecisse
licuisset uectorib⁹, ut uides, adhuc uacū est nauigiū.
Et iā ad uesperā uergit dies. Nos aut nondū ne obolū
quidē demeruim⁹. Porro Pluto, ſat ſcio, me huius mo
ræ auctorē ſuſpicabit. Idq; quū apud aliū ſit negotii
culpa. Ille aut bonus & egregius umbrarū dux, quē ad
modū & alius qſpiam ex umbris, hauſto apud ſupos
obliuiōis fonte, ad nos redire oblitus est. Et ut cōiicio
cū ephœbis luſtat, aut citharā pulſat, aut fabulas aliq̄s
denarrat, ſcilicet q̄ ſit bellus nugator oſtentās. Vel ē
interim, dū regrediū inter uiā furādī ſtudio forſan oc
cupat. Nam ex artib⁹ q̄s pſitet, hæc uel p̄cipua est. Ad
hūc ergo modū, p ſuo arbitrio libere nobiſcū agit, ni

hīl ēt uerit⁹, qđ media ex pte est nr. CLO. At qđ nosti
o Charon, an negotio aliqđ detineat, loue uidelicet po
stulāte, ut in pcurandis superū rebus iustū tēpus insu
mat. Herus autē est & ille. CHA. At nō ita ut ultra iu
stū modū cōmuni mācipio debeat impitare. Qñ nos,
cū abeundi tēpus esset, ne unqđdem eū detinuimus.
Sed ego rei causam pmodū cōiecturis assequor. Nē
pe apud nos malua tantū est cū libamētis, & placētula,
silicerniaq. Cētera v̄o caligo, & nebula, tenebręq. In
coelo aut, pter qđ clara ac lucida sunt oīa, ambrosia
multa, piter & nectar affatim suppetit, adeo, ut mihi
qđ hoc noīe suauius, lubētiusq. apud illos cūctari ui
deat. Quin & a nobis subuolare cōsueuit, pinde ac si
e carcere aliqđ aufugeret. Vbi v̄o descendēdi fuerit tē
pus, lente admodū, & pedetētim uix tandem accedit.
CLO. Mitte irā istā o Charō. Sigdem hic ppe adest,
cōplureis secū adducēs. Immo ut cernis, dēlam turbā
uelut gregē uirga p se agit. Sed qđ hoc? uinctū herde
quendā in īplis cōspicio? Tū aliū risu diffluentē. Por
ro aliū quendā pera succinctū, ac baculū manu gestā
tem, asperūq. ac toruū qđdā obtuētē. Deniq. aliis, ut
gradū addant a tergo īminentē. An nō & Mercuriū
īpm uides sudore pfusum, pedib⁹ puluere cōspersis,
tum & cerebro anhelantem, adeo ut os ei suspiriis sit
distentum? Quid hoc rei est o Mercuri? Hem qđ est
hęc trepidatio? Nobis certe uehementer perturba
tus uideri. MER. Quid aliud o Clotho qđ cū dū scele
stum hunc aufugientem prosequor, pene acciderit,
ut ego ad hanc nauem hodie non fuissē rediturus.

CLO. At qui nam est aut quid sibi quærens, conat⁹
est transfugere? MER. Hoc quidē est uel cuius ma-
nifestū quod diutius uiuere cogitauit. Est autē uel rex
quispiam, uel Tyrannus, quantū ex eius eiulatu cōiice
re licuit. Nam ingēti quadam ex foelicitate se deiectū
querebatur. CLO. Et quum filum, qđ ei erat innexū
iam defecisset, stultus tñ ille quasi superuiuere queat,
aufugit? MER. Aufugit narras? Quod si non gene-
rosissimus hic, qui baculum manu gestat, mihi fuisse
auxilio, sicq; ipm cōprehensum uinculis alligassemus,
ē nostris pfecto manibus egregie effugisset. Etem ex
quo eū mihi tradidit Atropos, per oēm uiam retrahe-
re, atq; obniti nunq destitit. Quin. pedib⁹ solo oppo-
sitis, ita se affirmauit, ut inter ducendū nobis non pa-
rum negocii exhibuerit. Aliquoties autē supplicabat,
ac deprecabat, ingentia daturū se pollicens, si uel pau-
lulum dimitteret. Ego uero cum hominē ea quę cōtin-
gere nō possent, ambire uiderē, ut & me decuit, mini-
me dimisi. At ubi iā ad ipm hostiū usq; puenissemus,
ipseq; umbras ut moris est, Aeaco adnumerarem, &
ille uniuersas ad summā a sorore tua trāsmissam, recē-
seret, pditissimus hic, nescio quomodo clam nobis au-
fugerat. Itaq; quū summæ un⁹ deesset, Aeacus addu-
ctis supciliis, non in omnibus, inqt, passim tu furandi
artificiū intende. Satis tibi sit, qđ eiusmodi ludos in ce-
lo reddere concedit. Vmbrarū autē res omnino sunt
plane, neq; quicq nos aliqua uia fallere potest. Quatu-
or supra mille, ut uides, sūma habet inscriptos, tu uero

uno minus adducis? Nisi forsan excusas qđ te circū-
 uenerit Atropos. At hūc ego sermonem rubore p̄su-
 sus, quæ in uia acciderāt, in memoriā reuocare cēpi?
 Et cum oculis in orbem ductis, hunc nūq̄ cernerem,
 facile aīo collegi, eū transfugisse. Quare uiam quere-
 cta ad tænarū reducit, quā potui celeriter, remetior.
 Hic autem optimus uir sua sponte me comitabatur.
 Itaq̄ uelut ē carceribus emissi celeri cursu uolātes ip-
 sum iam in Tēnaro deprehendimus, usq̄ adeo parū
 abfuit, quin effugisset. CLO. Et nos o Charon Mer-
 curium adhuc ignauīæ dānamus. CHA. Quid ergo
 diutius cunctamur? quasi nō satis sit moratū? CLO.
 Probe dicis, inscendāt. Ego ꝑo, sumpto in man⁹ libel-
 lo, ingredientes singulos, qui & unde nati, qđq̄ modo
 uita functi sint, ex more dignoscā. Tu autē o Mer-
 curi ipsos excipe, & omēs suo ordine collocato. Verum
 tu infantulos istos primū iniūce? quid em̄ mihi inter-
 roganti quiuerint respondere? MER. En tibi o por-
 titor sunt hi numero trecenti, præter eos qui a paren-
 tibus sunt expositi. CHA. Pape, quæ est hæc soli ferti-
 litas, egregius es umbrarum ductor, uuas immaturas
 nobis adducis. MER. Vin tu o Clotho ab his, inde fle-
 tos introducāmus? CLO. Vetulos istos dicis? maxi-
 me. Quid em̄ attinet, ut quæ ante Euclidem hucusq̄
 contigerunt sciscitando, ipsa mihi negotia faceßam?
 Vos qui plus sexaginta, annos nati estis, adeste. Sed
 quid hoc? Itan eorum aures annis sunt obturatæ, ut
 me non exaudiant inclamantem? forsan & hos sub-

latos importare oportebit. MER. En duodecū dragin-
ta flaccidi oēs & apprime maturi, ac in ipso plane tpe
decerpti. CLO. Per louē qñquidē iā oēs sunt uug pas-
sæ. Saucios o Mercuri nunc adducito. Vos q̄ mortis
gnē, uitā clauseritis, mihi primū dicite. Sed cur nō ip̄a
met, q̄ cuiq̄ uestrū sint inscripta, inspicio? Octoginta
in plio cadere heri apud Medos decretum erat, atq̄
una cū his & Oxeartis filiū Gobarem. MER. Adfunt.
CLO. Præ amoris impatiētia sibiip̄si mortē cōsciue-
re septē. In primis aut̄ Theagenes p̄hus, p̄pterea qđ
scorto Megarensi, cuius amore flagrabat, potiri non
posset. MER. En tibi p̄pe adfunt. CLO. Porro ubi il-
li, q̄ de impio certādo mutuis se cedibus confecere?
MER. Hicastāt. CLO. At quē adulter, in hoc iuuāte
uxore, neci dedit, is ubi est? MER. En tibi hic adest.
CLO. Quos iudicū sentētia capitis dānauit tandē ad-
funt, eos inq̄, q̄ carnificinā senserunt, q̄q̄ in crucē sunt
adacti. Tū sexdecim illi, q̄ a latronibus sunt iugulati,
Vbi sunt o Mercuri? MER. Adfunt saucii illi, q̄s ui-
des. Mulieres porro nō & eas una uis adduci? CLO.
Maxie p̄ter & eos, q̄ naufragio p̄ierunt. Simul em̄ &
eadē mortis ratiōe, uitā exiuerūt. Sed & q̄s febris in-
teremit, hos simul adducito. Tū Agathoclē medicū.
Sed ubi nā p̄hus Cynistus quē Hecates coena ac ouis
lustralibus, cūq̄ his sepia cruda deuoratis uitā finire
decretum erat? CYN. Iandudum hic tibi assisto o
tu præclarissima Clotho. Verū hoc interim mecū ad-

miror, quā iniuriæ grāe maiestati tuā leserim, quod
me tam longo tpe apud superos errare pmiseris. Nā
uniuersum colum fere uni mihi adglomerasti. Ipse
certe quantū filum ipsum dirumpere sæpe sum cona-
tus, tamē quū nescio quomodo infra gile esset, quod
moliebar, efficere non potui. CLO. Equidem te hu-
manorum peccatorum uelut inspectorem ac medicū
relinquebam. Iam autem quod foelix faustumq; sit, in-
scende. CYN. Minime gentiū, priusq; uinctum hāc
in scendere compulerimus. Vereor enim ne te preci-
bus suis a sententia dimoueat. CLO. Age, uideam q̄s
est. MERC. Megapenthes Lacydæ filius, Tyrannus.
CLO. Inscēde tu. MEGA. Nihil minus o regina Clo-
tho. Potius autem ad superos me remeare paulisper
finito. Quod si feceris denuo, ultro me huc recipiam,
uel nullo uocante. CLOT. At quid nam est, cuius
gratia tantopere in uitam redire gestis? MEGA.
Equidem domum semiperfectam reliqui, quam ut
prius per te liceat ad fastigium perducere, uehemen-
ter oro. CLOTHO. Nugas agis, quam mox in scen-
dis? MEGA. Non multum temporis flagito o Par-
ca, diem hunc saltem mihi apud superos agendum
concede. Quo tempusculo de pecuniis nostris uxore
nonnihil iniungam, atq; ubi defossum thesaurum
habuerim, demonstrem. CLOT. Frustra laboras,
stat sententia. MEGA. Ergo tantum auri peribit?
CLOTHO. Quin tu hac gratia animo es ocioso.

Nam Megacles potiet tuus cōsobrinus. MEGA. O
insignem contumeliam, ille mihi inimicus, quem ego
præ segnitia non occidi? CLO. Ille ip̄e, qui non mo
do non paulo plures, q̄ tu uiuet annos, uerum & pelli
ces tuas, & uestes & qcq̄d est auri nanciscet. MEGA.
Præter æquum facis o Clotho, quod hominibus ini
micis, & hostiliter infestis meas fortunas attribuis.
CLO. Quasi uero tu non eadem hac uia quæ Cidi
machi erant, nactus esses, non solum ip̄o occiso, sed &
liberis eius in conspectu spirantis adhuc & palpit an
tis mactatis. MEGA. Sed iam tum mea erant. CLO.
Itaq̄ tui domini temp⁹ iam effluxit. MEGA. Auscul
ta o Clotho, quæ tibi priuatim semotis arbitris dicer e
uolo. Vos hinc paulisper abscedite. Si me effugere p̄
miseris, auri puri mille talenta me tibi hodie daturū
repromitto. CLO. Ridiculū caput, adhuc aurū & talē
ta habes in memoria. MEGA. Sed em̄, quādo ita uis,
duos crateras addam, q̄s occiso Cleocrito mihi uendi
caui. Eorū uterq̄ auri puri, defecaticq̄ centum æquat
talēta. CLO. Corripite hoīem. Neq̄ em̄ apparet eū
sua sponte ingressurū. MEG. Testor uos, murus ma
net impfectus & nauium statio inchoata. Quæ om̄ia
si quinq̄ saltem dies amplius uiuere licuisset, ad fasti
giū pduxissem. CLO. Secur⁹ es, alius extruet. MEG.
Atq̄ hoc saltem æquum postulare uideor. CLOT.
Quid hoc? MEG. Vt tantisper superesse liceat, dum
Pisides sub iugū misero, & Lydis tributū impauro,
dūc̄q̄ mihi ipsū magnificētissimo monumēto erecto,
inscripsero

inſcripſero, quæcūq; in uita geſſi, uel magna uel egre-
gii impatoris uirtute digna. CLO. Quid ⁊ tu nō unā
poſtulas diē, ſed ferme uiginti annorū moram. MEG.
Atqui ſponſores uobis exhibere ſum paratus, & tam
breuis morē, & mei reditus. Quin etiam, ſi cordi fue-
rit, obſidē pro me relinquam Agapetū. CLO. O ſce-
leſtum, eum ne, quē relinquare in terris ſuperſtitem
ſemper tibi, in uotis erat ⁊ MEG. Olim is erat animus.
Nunc autē, quod melius eſt, uideo. CLO. Veniet &
ille tibi haud ita multo poſt, ab eo, qui nūc regē agit,
e medio ſublatus. MEG. Cæterum illud ſaltē non ne-
gabis o Clotho ⁊ CLO. Quid hoc tādē eſt ⁊ MEG.
Equidē ſcire geſtio, ut ſeſe res mea habitura ſit poſt
me. CLO. Auſculta, tametſi, ubi audieris, ſat ſcio ani-
mo magis angeris. Principio uxore tua Midas ſeruus
potietur, quam iam ante quoq; non ſemel conſupra-
uerat. MEG. Ille ne ſcleroſus, quem equidem dum
uxori gratificari ſtudeo, manum iſi. CLOT. At filia
tua in pellicum gregem, eius qui iam tyrannidem ex-
ercet, adnumerabit. Porro imagines & ſtatuae quas
olim ciuitas tibi erexit, iam euerſæ oēs, ſpectantibus
riſum mouent. MEG. Hoc mihi expedias uelim. Nul-
lus amicorum meorum illis, qui hoc faciunt obſiſtit ⁊
CLO. At quiſnam tibi amicus erat, aut ex qua cauſa
iuſta quēpiā tibi cōciliaras? Neſcio qđ qui uos ue-
lut deos adorant, & q̄cūq; uel feceritis, uel dixeritis,
laudant aut timore aut certe ſui cōpendii ſp̄e ea oīa fa-
ciunt. Nimirū impij ipſius amici, ac interim tpi ſerui

entes. MEG. Atq̃ si quando in cōiuiis ex more uinū
libarent, magna uoce oīa mihi bona ꝑcabant, adeo ut
si fieri posset, unusquisq̃ eorū etiam pro me mortem
subire paratus esset. In summa, per nihil aliud, q̃ nomē
meum iurabant. CLO. Propterea ex coena, quam he-
ri cum q̃dam eorum cepisti, statim mortē oppetiisti.
Nam poculum tibi postremo temperatum, huc te de-
misit. MEG. Hoc illud est q̃d amarū quiddam gusta-
ram. Sed quid ex eo scelere sibi uoluit? CLO. Nimis
multa percunctaris, quū iandudum incendendi tem-
pus fuisset. MEG. Vnus adhuc restat scrupulus, q̃ me
omnium maxime sollicitat, cuiusq̃ gratia in uitam uel
tantillū respicere gestiebam. CLO. Quid hoc tandē
est, ingens em̃ aliq̃d fore apparet? MEG. Carion fa-
mulus meus statim, ut me mortuū aduertit, circa ue-
speram cōclauē, in quo iacebam, ingressus, cū deserta
oīa offendisset (neq̃ em̃ quisq̃ mei curā gerebat) at-
tractis foribus tanq̃ nemo adesset, pellicē meā Glyce-
rium subegit, cū qua opinor, iā multo ante rē habere
cōsueuerat. Postea uero cū iam animū uoluptate ex-
pleisset, oculis in me defixis. Tū q̃dem, inquit, homin-
tio scelestē, sæpe mihi nihil cōmerito uerbera nō pau-
ca infixisti. Et cum dicto, cornū mihi uellicabat, ac ca-
put tuberibus opplebat. Tandem aut̃, cū rictu ampli-
ter diducto, in me despuisset, ac ut in impiorum regi-
onem facesserē, iussisset, abiuit. Ibi ego quanq̃ ira luc-
cendebam, tamē, quia iam frigidus & exanguis eram,
hominē ulcisci nō potui. Porro scelestā famulā, cū ad

uenientiū quorundam strepitū sensisset, scilicet ut me
 lugere uideretur, oculis sputo inunctis, eiulando, no-
 mencp̃ meum lugubri uoce inclamando abscedebat:
 quos si p̃hendero. CLO. Quin tu nimis omiſſis cele-
 riter incendis. Iandudū em̃ tempus, ut in iudiciū con-
 cedas. MEG. At q̃s cōtra hominē regem pronuntia-
 re audebit? CLO. Cōtra regem quidem nemo. Ve-
 rum cōtra umbram Radamanthus, quē in sententiis
 pro cuiusq̃ merito ferendis, mox equissimū expieris.
 Quare in p̃sentia non amplius cunctare. MEG. Priua-
 tum saltem & unū ex paup̃ibus istis facias licebit. Im-
 mo p̃ rege seruū, modo reuiuiscere sinas. CLO. Vbi
 is, qui baculo armatus est, & tu Mercuri. Quin homi-
 nem correpto pede intro trahitis? Neq̃ em̃ uolunta-
 rius incenderit unq̃. MER. Sequere nūc fugitiue, ca-
 pe hunc portitor una cū illo altero, atq̃ ut malo for-
 titer adalligat̃ cura. MEG. Atq̃ cōuenit honestissimo
 me sedere loco. CLO. Quid ita uero? MEG. Quod
 rex fuerim, per Iouē, & satellites habuerim cōplureis.
 CLO. Et iniuria te uellicabat Carion, hoīem seuum
 adeo, ac intractabilē: lam certe Tyrannidē admodū
 acerbā, expieris, nimirum hui⁹ gustato baculo. MER.
 Et Cynistis mihi baculum illidere audebit? Nō ego
 te nuper, quod liberius & asperius q̃ pro maiestate,
 obiurgasses, tantūnō cruci adfixi? CLO. Propterea
 & tu nūc hic manebis malo astrictus. MICYL. Dic
 mihi o Clotho, qñ uobis mei nulla est cura? an quia
 paup̃ sum, p̃pterea me postremū incēdere oportet?

CLO. Tu uero quis tandem es? MICYL. Egedem
sum Micyllus sutor CLO. Quid? q̄ tā grauit̄ fers
moram? Non uides q̄ multa se daturum polliceat̄ hic
tyrannus, si uel paulum in uitam remittat̄. Vnde mi-
rari succurrit, cur non & tibi mora sit iucunda. MIC.
Auscul̄ta rem paucis Parcarum optima. Non admo-
dum me delectat munus illud Cyclopi uidelicet in
hunc modum polliceri. Post omneis alios tādēq̄
uorabit̄ Vtis. Siue em̄ primum siue postremū, iudē
me, dentes manent. Sed enim neq̄ alias meæ res, ut
diuitum se habent. Nostra em̄ & illorum uita (quem
admodum aiunt) perpendiculo inter se distant. Qñ
quidem tyrannus, qui in uita horrendus omnibus &
suspiciendus uidebat̄, nunc auro, argento, uestibusq̄
exutus. Tum & equis, cænis, pueris floridis & mulieri-
bus formosis post se relictis, eorum desyderio nō in-
iuria cruciat̄, ac a tot cōmodis se abstrahi fert grauit̄
Quibus, nescio q̄modo, anima ipsa, uelut glutino hæ-
ret affixa, neq̄ se facile sinit auelli, ut q̄ eis iandiu inhe-
serit. Quin magis tanq̄ uinculum aliqd est infragile,
cui ipsos illigari irretiriq̄ contingit, adeo, ut ubi q̄spia
eos abducere pararit, plorent. Ac cum in cæteris sint
feroces, in hac tñ uia q̄ ad inferos ducit, meticulosi de-
prehendunt̄. Itaq̄ subinde dant terga, & ad ea q̄ pro-
cul in luce apud superos gerunt̄, respicere gestiunt. Si-
cut stultus hic faciebat, qui non solum in itinere aufu-
gere conabat̄. Verum etiam hic mortem frustra dep̄-
catur. At ego, ut qui in uita pignus haberē nullum, nō

agrum, non domum magnifice extruam, non aurū
non supellectilem, non nominis gloriam, non imagi-
nes, ad mortem expeditus merito eram. Ac statim ut
mihi solum innuit Atropos, abiectis & subula, & loro
geniculari, tantū crepidam quandam manu portans
uoluntarius sequebar. Vsq̃ adeo haud grauatim, ut
dum præ festinandi studio subsulto, neq̃ calceos sub
ligarim, neq̃ atramentum absterferim. Immo uero p̃
currebam, quæ ante me essent, spectare gestiēs. Neq̃
em̃ a tergo mihi erat relictum quidcūq̃, qđ me uel con-
uertere, uel reuocare potuisset. Et per louem, q̃cuncq̃
hic apud uos uideo mirum q̃ mihi placeant. Nam pa-
res honorum gradus hic dari, nec quenq̃ uicino p̃sta-
re, res mihi omniū longe suauissima uidet̃. Deinde cō-
iecturā facio, ne æs qđem alienū hica creditorib⁹ re-
posci. Neq̃ tributū cuiq̃ pendi, neq̃, qđ omnium ma-
ximum est, hyberno tpe quenq̃ rigere, neq̃ ægrota-
re, neq̃ potentiores in humiliores pugnōs ingerere.
Postremo pace consistunt omnia, & in contrariū tota
uitæ ratio uersa. Siquidem nos pauperculi ridemus,
discrutiant̃ aut̃ & plorant diuites. CLO. Ergo quum
iandudum ridentem te conspexerim, qđ tādē sit, qđ
potissimū tibi risum mouerit, audire percupio. MIC.
Ausculta dearum mihi maxime uerenda. Cum apud
superos, propter tyrannum habitatorem, q̃ apud eū
fierent, nimis q̃ accurate inspectabam. Ac tum qđem
foeliciter ex æquo cum ducis uiuere mihi uidebat̃. Nā
cum purpuræ florem spectarem, & comitantū turbā

numerarem, aurū ac pocula gemmis distincta mirarer, lectos argenteis pedibus suffultos stupere, beatū plane hominem p̄dicabam. Adhæc eorū, quæ in coenam apparabant, nidor sæpe me prurire faciebat. Iam uero quum pro maiestate in publicū prodiret, & se ipse subinde erigens, uelut resupinaret, obuiisq; stuporē iniiceret, cæteris mortalibus pulchrior, & fortunæ beneficio toto pene regio cubito sublimior uidebatur. Sed ubi iam uita functus esset, ipse q̄dem istis delitiis exutus, ridiculo fuit omnibus, ego uero meam stultitiā multo magis ridebam, qui eiusmodi non hominem, sed hominis p̄brū, ad stuporē usq; miratus fuissē, cuius felicitatem ex epularū tantum nidore æstimassē, quæq; ob sanguinē qui Laconici maris testudinibus innascit, beatum p̄dicassē. Neq; uero hic solū mihi ludo fuit. Verū etiā cum Gniphonem illum scenarorem gementem uiderem, & q̄d pecuniis, dū licuisset, usq; nō fuisset, p̄priā sortē deplorātem. Immo, q̄d ne semel quidem illis a se gustatis, uerū luxu perditō Rodochari relictis, e uiuis excessisset (hic em̄ quia genere proximus erat, in hereditatem lege uocabatur) Hæc inquam, cum cernerem, risum sistere nullo modo potui, præsertim recordat⁹ q̄ in uita pallidus semper & squalid⁹ obambulasset, & uultu, præcurarum magnitudine, tristi. Deinde, q̄ solis digitis opulentus fuisset, quibus talenta & milliones supputare consueuisset, ea paulatim & minutatim corradendo, quæ fortunatissimus Rodochares haud ita multo post sue

rat egregie distracturus. Sed quid iam non hinc solui
mus? Etenim si quid reliquum est, hoc inter nauigan
dum ridebimus, quando & hos plorantes uidere lice
bit. CLO. Inscende tãdem, ut anchoram portitor sub
trahat. CHA. Quid hic? quo fertur? inibi operire.
Cras te prima luce traiciemus. MICYL. Iniquus es
o Charon, qui me umbram iam pene exoletam relin
quis. Age, age, ut lubet. Equidem tibi diem dicam
apud Rhadamanthum. Hei misero mihi, iam na
uigant. At ego hic solus relinquor. Atqui cur non
ad eos natando contendo? Necq; enim, cum iam
ante sim mortuus, periculum est, ne denuo submer
sus prauocari queam. Deinde ut maxime nauig
are liceat, ne obolus quidem est, quo naulum red
dam. CLOTHO. Quid hoc rei o Micylle, quum
istic manes? haud fas est Micylum ista ratione trans
fretare. MICYLLVS. Et quid si citius q̃ uos,
ripam attigero? CLOTHO. Nequaquam. Po
tius naue adacta, eum recipiamus. Tu Mercuri
corripe hominem. CHARON. At ubi nunc se
debit, cum ut cernis plena sint omnia. MERCV
RIVS. Si uidebitur, Tyranni humeris insidat.
CLOTHO. Quam hoc apposite Mercurio uenit
in mentem. Ascende ergo atq; scelesti huius dor
sum fortiter proculca. Nos autem prosperiter na
uigemus. CYNISTVS. Aequum fuerit o Cha
ron ut iam hic tibi, quod uerum est detegam..

Equidem obulum, quē pro traiectu debebo, soluere non potero. Quando præter peram, quam uides, & baculum, habeo plane nihil. Ceterum si uel sentina sit exhaurienda, uel agendus remus, en tibi adsum paratus. Porro Charontē Cynisti non poenitebit, dummodo agilem, & firmū dederis remum. CHA. Remiga. Nam a te uel hoc lucri facere fuerit satis. CYN. Non & cantu remiges accendere profuerit? CHA. Per Iouem, siquidē nauticam aliquā cantilenā tenes. CYN. Teneo, & quidem multas. Verum, sicuti tute uides, obstrepunt hi plorando, sic ut cātus ipse interturbet. DIVES. Hei mihi quē reliqui prædia. ALIVS. Heu q̄ fertiles agros. Me miserum, qualē reliqui domum. ALIVS. ue ue infantulis meis. AGRICOLA. Quis nunc uuas decerpit e uītibus, quas hoc anno plātaui? MER. Tu uero Micylle nihil ploras? Atqui fas non est quenq̄ citra lachrymas p̄nauigare. MICYL. Bona uerba. Nam cum secundo flatu nauigem, quid plorem, non uideo. MER. Attamen pro more paulisper ingemito. MICYL. Quin hac gratia, quando ita uis, plorabo. Hei mihi quot lora reliqui, hei crepidas anti quatias. Eheu marcidos calceos. Nō ego infœlix post hac a mane ad uesperam usq̄ sine cibo pagam. Nec hyemistempore sine calceis & seminudus oberrabo, dentes præ frigoris acerbitate complodēdo. Quis tādem meam habebit subulam? quis aciculam? Satin lamentatum o Mercuri? Iam em̄ iam ripam ferme attingimus. CHA. Age uero pri⁹ naulum reddite. Tu redde ab

redde ab aliis omnibus habeo. Obolum redde Micyl
le. MICYL. locaris o Charon, aut quemadmodum
aiunt, in aqua scribis, qui a Micyllo obolum expectes
Ipse certe antequam hucuenissem, quadrangulus ne esset
obolus an rotundus ne noueram quidem. CHA. Egre
giam uero & questuosam nauigationem hodiernam
Abscedite tamen. Ego uero ad equos, boues & canes,
reliquaque id genus animalia me recipiam. Nam & ea
traicere oportet. CLO. Mercuri tu hos exceptos ab
ducito. Eodem in aduersam ripam renauigabo. Indo
patem & Hemitrem aduectura. Quandoquidem hi
de agrorum finibus rixando mutuo se confecerunt. MER.
Heus uos progrediamur. Immo uero omnes uno ag
mine me sequimini. MICYL. O Hercules quod est hac
caligo? Vbi nunc formosus ille Megillus. Aut quo
nam indicio quis Phryne formosiorum Symmachem
hic dignosceret? Hic enim paria & eiusdem coloris
omnia, adeo ut nihil sit neque formosum, neque formo
sius. Quin palliastrum meum, quod ante hac sedum ui
debatur, æque nunc est in prætio, quam ipsa regis purpu
ra. Nempe quod ambo sint obscura, ac eisdem tene
bris obducta. Tu autem Cyniste ubi tandem es? CYN.
En tibi Micylle hic adsum, sed si commodum uidetur pa
riter eam. MICYL. Probe dicis, dextram mihi iniice.
Dic mihi quando Eleusiniis sacris initiatus es, non tibi
hæc similia uidentur illis, quam istic fiunt. CYN. Recte con
fers. En adeo quidam faciem gestans accidit, obtuens ter
rificum quiddam & minabundum. An non est Erinnys.

MICYL. Apparet certe ex habitu. MERC. Excipe hos o Tisiphone supra mille quatuor. TISI. Atqui iamdudum Rhadamanthus hic uos expectat. RHA. Adducipos o Erinny. Tu uero Mercuri, ut est preconi munus editis nominibus, singulos accerere. CYN. O Rhadamanthe per patrem te obsecro, meā causam primū omniū cognoscas. RHA. Qua gratia. CYN. omnino gestit animus accusare quendam de malis, quæ in uita me conscio cōmisit. Alioqui nī prius quī sim, & qua ratione uitæ cursum transegerim, fiat manifestum, non dignus ero, cui fides adhibeat. RHA. Quis ergo es? CYN. Cynistius sum o preclare, professione philosophus. RHA. Huc ades, & primū ad iudiciū assiste. Tu uero accusatores accerere. MER. Si quis Cynisti huius est accusator huc prodeat. RHA. Nullus accedit, q̄q̄ hoc satis non est o Cyniste. Sed uestimenta detrahe, ut de te, notis tuis inspectis, pronuntiē. CYN. At ubi Cynistius notis esset inuist? RHA. Quod scelera quisq̄ uestrum in uita patrarit, tot notas sed q̄ non facile appareant, in aīa circūfert. CYN. En tibi nudus assisto, quare notas q̄s dicis, inuestigis. licebit. RHA. Hic per omnia est purus præter treis quatuorue cicatrices admodum oblitteratas ac uix dum conspicuas. At at quid hoc? uestigia certe, & inuisionū signa. Verum haud scio quomodo sunt deleta, immo uero in totum excisa. Quid hæc o Cyniste? aut qui denuo purus es factus? CYNIS. Equidem rem tibi indicabo. Olim cum per imperitiam

uitiosus essem, atq; hoc noie cōplureis cōmeruisssem
notas, sapientiæ studio me ipse dedere cepi. Cuius be-
neficio, haud ita multo post uniuersas maculas ex ani-
mo absterfi. RHA. Bono pfecto & presentissimo ex
usus remedio. Sed iam hinc in beatorū insulas abito
(illic em̄ inter optimos locū habebis) si prius Tyran-
nū, de quo dicis, accusaris. Alios aduoca Mercuri. MI
CYL. Quod ad meā causam attinet parū sane est, &
breui cognitione indiget. Iam dudū em̄ hic tibi nudus
adsum. Quare me introspicias, licebit. RHA. At quis
tandē es? MIC. Sū Micyllus sutor. RHA. Euge o Mi-
cylle purus es omnino, & ne pūctulo qdem notatus.
Concede & tu ad hunc Cynistum. Accerse nunc Ty-
rannum. MER. Megapenthes Lacyde filius prodeat.
Quorsum te agis? accede. Te uoco Tyranne. Quin
ipsum o Tisiphone in medium proiicis, capite in ter-
ram statuto. Bene habet. Tu nunc o Cyniste, & homi-
nem de sceleribus cōuince. Iam enim hic tibi propter
adeft. CYN. Principio q̄uis in accusando ne uerbis
quidem opus fuisset, quandoquidem cuius monetæ
sit, uel ab ipsis notis agnoscere potes, tamen quo res fi-
at sole clarior, & ipsum tibi uirū detegere sermoneq;
depingere conabor. Ac flagitia quæ ter scelestus ne-
bulo tantisper dum priuatam agebat uitam, peregit,
eqdem cēleo p̄termittenda. Sed ubi partim hoīm per-
ditissimorū atq; audacissimorū, q̄s in hoc sibi cōcilia-
rat, fauore, partim satellitum collecta manu, Tyranni-
dem arripuit, plus sexcentos indicta causa trucidauit.

Deinde cum hac uia singulorum ciuium opes exhauriendo, diuitias summas corrasisset, nulla libidinis speciem intentatam reliquit. Quin genus omne cum iniuriæ, tum crudelitatis in miseros ciues exercuit, uirgibus uitando, adulescentes stuprando. Breuiter modis omnibus in subditos debacchando. Iam pro fastu, pro superbia, proque eius in obuios omneis fremitu, supplicium factis dignum sumere non possis, Quando minori periculo in solem, quam in hunc defixis oculis tueri licuisset. Porro noua supplicia & ad crudelitatem eius explendam recens inuenta, quis poterit recedere? Qui ne ab intima quidem familiaritate coniunctis abstinerit? Quod si ab eo interemptos huc aduocaris, facile comperies hæc haud quam a me calumniandi, studio confingi. Immo uero non uocati & uoluntarii, ut uides, hic adsunt, ipsumque circumsistentes male urgent. Hei omnes. O Rhadamanthe huius crudelitatem uitam amiserunt. Quorum alii formosarum uxorum gratia, insidiis sunt circumuenti. Alii quod liberorum suorum, quos ad iniuriam uiolenter abducebat, nomine stomacharentur, sunt trucidati. Alii quod opibus eorum insidiaretur. Porro alii, quod boni essent & prudentes, quibus haud quam cum illius factis conuenire poterat. RHAD. Quid ad hæc dicis sacrilege? MEG. Cædes, quas dicit, equidem perpetraui. Cætera uero omnia, nempe, adulteria, læsam puberum pudicitiam, uirginum stupra, hæc omnia Cynistius falso criminatur. CYN. Quin & horum testes proferam. O Rhadamanthe, RHA. Quos eos di

cis. CYN. Mercuri eius mihi Lucernā aduoca & Le
ctum. Hæc enim in medium progressa, quæ sese con
sciis hic ter scelestus patrarit, testabūtur. MER. Et Le
ctus & Lucerna Megapēthis huc affint, bene sane qđ
obsequuntur. RHA. Exponite ergo uos, quæ uobis
testibus commiserit hic Megapenthes. Tu Lecte dic
prior. LECT. Vera plane sunt omnia, de quibus a Cy
nisto accusatur. Me tamen o here Rhadamanthe hæc
dicere sane pudet, eiusmodi sunt, quæ supra me patra
uit. RHA. Itaq; eum testimonio tuo apertissime dam
nas, cum eius facinora ne dicere quidem sustineas. Et
tu iam Lucerna da testimonium. LV CER. Egdem
quæ interdū sint facta, nescio. Neq; enim aderā. Ve
rum quæ noctu uel in alios fecit, uel ipse est passus, hor
reo dicere. Cæterum nephanda multa, & quouis iniu
riæ genere superiora sæpenumero spectauī, adeo ut
& ipsa quidem aliquoties extingui gestiens, oleum ul
tro non adbiberim. At ille, quo mihi lucem modis oī
bus conspurcaret, etiam abominandis facinoribus me
inuitā adhibuit. RHA. Satis est testimoniorū, sed pur
puram hanc exue, ut & notarum numerum conspiciā
mus, Pape hic totus est liuidus & insignis, immo præ
dicatricum crebritate cæruleus. Nunc autem quo tor
menti genere est puniendus, in Phlegethontem ne in
iciendus an tradendus Cerbero? CYN. Minime, sed
sibi est cordi, nouum quoddam supplicium, & hoc
plane dignum indicabo. RHA. Dic modo. Nam ego
tibi uel hoc nomīe magnam habebo gratiam. CYN.

Mos est ni fallor, ut qui moriuntur, ex oblivionis fonte bibant. RHA. Est quidem. Sed quid tum? CYN. Hic ergo solus a potu arceatur. RHA. At qua gratia? Hac uia graueis sane & molestas dabit poenas. Videlicet cum recordabit & qui fuerit, quantaq; apud superos potentia preualuerit. In primis autem ubi delicias illas suas in animo recolere ceperit. RHA. Probe dicis. Itaq; ad eum modum damnatus esto. Et ad Tantalem uinculis alligator, semperq; in animo uersato, quæ, dum uixit, peregit iucunde.

F
I N I
S

